

17 Οκτωβρίου 2020

## **Γέροντας Εφραίμ Φιλοθείτης και Αριζονίτης: Ο Χριστός μπορεί να μετατρέψει τη δυστυχία σε μελωδικό δοξολογητικό τραγούδι!**

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)





*Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης και Αριζονίτης.*

Καρφιά και μαχαίρια είναι της ζωής οι θλίψεις. Μαχαίρια και καρφιά, που σχίζουν ανελέητα και τρυπούν τις καρδιές. Τις πυρακτώνουν και τις παραλύουν εξουθενωτικά.

Το μόνο που απομένει σε τούτες τις στιγμές είναι η κραυγή, που σαν παράπονο ικεσίας απευθύνεται στο Θεό· «Ελέησόν με Κύριε... η ψυχή μου εταράχθη σφόδρα... εκοπίασα εν τω στεναγμώ μου... εγεννήθη η καρδιά μου ωσει κηρός τηκόμενος... Ελέησόν με Κύριε, ότι θλίβομαι... εξέλιπεν εν οδύνη η ζωή μου και τα έτη μου εν στεναγμοίς... επελήσθην ωσει νεκρός... εγεννήθη τα δάκρυα μου εμοί άρτος ημέρας και νυκτός... ινατί περίλυπος ει η ψυχή μου και ινατί συνταράσσεις με;» (Ψαλμοί).

Ο άνθρωπος είναι ο βασιλιάς της δημιουργίας, αλλά το στεφάνι του είναι πλεγμένο από αγκάθια. Η πορεία του είναι άλλοτε τραγούδι και συμφωνία χαράς κι άλλοτε, τις περισσότερες φορές, ένα θλιβερό και ασταμάτητο πένθιμο εμβατήριο.

Μεγάλο και αιώνιο το πρόβλημα του πόνου. Το μελέτησαν φιλόσοφοι, και κοινωνιολόγοι και ψυχολόγοι και άλλοι πολλοί. Την αυθεντικότερη ωστόσο απάντηση τη δίνει ο χριστιανισμός, η πίστη, ο νόμος του Θεού.

Και η απάντηση είναι διπλή. Θεολογικά είναι η συνέπεια της πτώσεως, όπως και όλα τα κακά. Είναι αποτέλεσμα της κακής χρήσεως της ελευθερίας. Είναι ο καρπός της παρακοής. Ηθικά είναι ευκαιρία και μέσον αρετής και τελειώσεως.

«Θα σέβωμαι πάντα τον Θεό – λέγει ο Θεολόγος Γρηγόριος – όσα ενάντια κι αν επιτρέπη να με βρουν. Ο πόνος για μένα είναι φάρμακο σωτηρίας».

Ο δε Μέγας Βασίλειος λέγει: «Εφ' όσον μας ετοιμάζει ο Θεός το στεφάνι της Βασιλείας Του, αφορμή για αρετή ας γίνη η ασθένεια».

«Οι θλίψεις -θα πη και ο ιερός Χρυσόστομος-μας φέρνουν πιο κοντά στο Θεό. Και όταν σκεπτόμαστε το αιώνιο κέρδος των θλίψεων, δεν θα στεναχωριόμαστε».

Ο Άγιος Απόστολος Παύλος, ο τόσο διωγμένος και πονεμένος και κατάστικτος από τα «στίγματα του Κυρίου», διδάσκει, ότι ο Θεός αφήνει τον άνθρωπο να πονέση με τις θλίψεις «επί το συμφέρον εις το μεταλαβείν της αγιότητος αυτού» (Εβρ. 12, 10).

Χιλιάδες τρόπους έχει ο Θεός για να σε κάμη να ιδής την αγάπη Του. Ο Χριστός μπορεί να μετατρέψη τη δυστυχία σε μελωδικό δοξολογητικό τραγούδι. «Η λύπη υμών εις χαράν γενήσεται...», είπε ο Κύριος (Ιωάν. 16, 6).

*Από το βιβλίο του μακαριστού Γέροντος Εφραίμ Φιλοθείτη και Αριζονίτη, "Ελπιδοφόρες Διδαχές με πατρικές οδηγίες", των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη.*